

Resolució 300/2019, de 16 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 274/2019

Administració reclamada: Institut Barcelona Esports. Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Abonaments bonificats per a persones discapacitades en els equipaments esportius de la ciutat.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: La interpretació integrada dels articles 30.1 i 33 LTAIPBG únicament pot ser la d'entendre que quan l'òrgan a qui s'adreça una sol·licitud d'informació no té la informació demanada en el seu poder, disposa d'un màxim de quinze dies naturals per esbrinar l'òrgan o entitat que deu tenir-la i derivar-li la sol·licitud, tot informant-ne a la persona reclamant; feta la derivació, l'òrgan o ens derivat, que és el responsable i competent per tramitar i resoldre la sol·licitud, disposa del termini d'un mes (a comptar de l'endemà de la seva recepció) per resoldre la sol·licitud. La llei distingeix, doncs, dos tipus d'actuacions diferents, cada una d'elles amb el seu propi termini i amb el corresponent òrgan responsable: la derivació, que és responsabilitat de l'òrgan a qui s'adreça la sol·licitud, i que l'ha de fer en el termini màxim de quinze dies, i la tramitació i resolució pròpiament dites de la sol·licitud d'informació, que s'ha de fer dins del termini d'un mes i n'és competent l'òrgan que té en el seu poder la informació sol·licitada. Aquest mecanisme també garanteix a la ciutadania que la seva sol·licitud no es demorarà indefinidament a causa de la necessitat de determinació de l'òrgan que té la informació en el seu poder (s'ha de determinar en el màxim de quinze dies naturals) i l'estimula a presentar les sol·licituds directament a l'òrgan que té la informació en el seu poder, si el coneix, ja que d'aquesta manera s'assegura que s'hagi de resoldre la sol·licitud en el termini d'un mes des de la data de presentació de la sol·licitud.

Paraules clau: Organismes públics locals. Derivació. Terminis. Òrgan competent. Reclamació prematura.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 30 d'abril de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 274/2019, presentada contra l'Institut Barcelona Esports (IBE), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 de març de 2019 la persona reclamant, després de fer referència a què hauria rebut resposta a una sol·licitud anterior d'accés a la informació pública i a què no li hauria quedat clara la informació rebuda, demana la informació següent a l'Ajuntament de Barcelona: *Nombre total d'abonats "minusvàlids" que disposaven de tarifa social d'abonat a qualsevol CEM de la ciutat, en la modalitat A (targeta rosa total per a minusvàlua, menys de 60 anys) i B (targeta rosa reduïda*

per minusvàlua, menys de 60 anys, en els anys 2016, 2017 i 2018. Demana rebre aquesta informació per escrit, al seu correu postal.

La Reclamació adjunta un escrit de l'IBE d'1 de febrer de 2019, que dona resposta a la mateixa persona reclamant en relació amb la sol·licitud d'informació 2019-0042171, i que assenyala que l'Ajuntament no disposaria d'una tarifa específica per al col·lectiu de persones amb discapacitat funcional fins l'1 de gener de 2019, motiu pel qual facilita a la persona reclamant el nombre de persones abonades a la modalitat de targeta rosa (sense distingir entre les modalitats reduïda i total) als CEM de la ciutat, agrupats per districtes.

3. La Reclamació presentada el 30 d'abril de 2019 indica que l'Ajuntament no hauria donat resposta a la sol·licitud d'informació anterior, malgrat haver transcorregut més d'un mes des de la seva presentació.
4. El 7 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 15 de maig de 2019 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient de part de l'Ajuntament de Barcelona. L'informe acredita que el registre d'entrada de l'Ajuntament va rebre la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 el 27 de març de 2019, que l'1 d'abril la sol·licitud va ser derivada a l'IBE, que el mateix 1 d'abril l'Ajuntament va informar a la persona reclamant de la derivació i de què el termini per resoldre finalitzava el 2 de maig de 2019; vist que la Reclamació és presentada el 30 d'abril, dos dies abans de la finalització del termini per resoldre, seria prematura, ja que l'article 42.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions a la GAIP s'han de presentar a partir de què fineixi el termini de què disposa l'Administració per resoldre, i en conseqüència en demana la inadmissió. També explica que ha lliurat la informació sol·licitada per l'antecedent 2 a la persona reclamant, motiu pel qual demana, subsidiàriament, que la Reclamació finalitzi per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.
6. El 15 de maig de 2019 la GAIP trasllada l'informe anterior a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula*

aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'antecedent 5 posa de manifest que si bé la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació va ser presentada al registre municipal el 27 de març de 2019, l'Ajuntament la va derivar el dia 1 d'abril del mateix any a l'IBE, que seria l'organisme responsable de la seva tramitació. L'Ajuntament acredita haver notificat la derivació a la persona reclamant i haver-li manifestat que el termini per resoldre finalitzaria el dia 2 de maig de 2019. En aquest context, quan la persona reclamant presenta la Reclamació el dia 30 d'abril de 2019 ho faria abans que acabés el termini de què disposaria l'IBE per resoldre, en infracció del previst per l'article 42.1 LTAIPBG, motiu pel qual procediria la inadmissió de la Reclamació.

L'article 30.1 LTAIPBG estableix el següent: *En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi.* La sol·licitud indicada a l'antecedent 2 va dirigida al Departament de transparència, Gerència de recursos de l'Ajuntament de Barcelona, que la deriva a l'Institut municipal d'esports (IBE), que és un organisme amb personalitat jurídica pròpia que forma part de l'entorn institucional de l'Ajuntament de Barcelona, perquè deu disposar de la informació sol·licitada.

L'Ajuntament fa la derivació indicada en el paràgraf anterior dins del termini de quinze dies naturals establert per l'article 30.1 LTAIPBG: la sol·licitud té entrada al registre municipal el 27 de març de 2019 i la derivació es feta l'1 d'abril del mateix any, havent consumit només quatre dies dels quinze donats per la llei per fer aquest tràmit. L'Ajuntament també informa a la persona reclamant de la data en què fineix el termini màxim de què disposa l'IBE per resoldre: el 2 de maig de 2019.

Segons l'article 33 LTAIPBG, el termini de què disposa l'Administració per resoldre és d'un mes, a comptar de l'endemà de la recepció de la sol·licitud. Cal entendre que aquesta referència al moment de la recepció de la sol·licitud es refereix a la seva recepció per l'òrgan competent per resoldre. De fet, si no fos així sobraria l'article 30, sobre la necessitat de derivar les sol·licituds si l'òrgan al qual s'adrecen no té la informació sol·licitada, perquè si la voluntat del legislador fos de donar únicament un mes per resoldre les sol·licituds, amb independència de què la informació sol·licitada està o no en poder de l'òrgan al qual s'adreça la sol·licitud, no caldria preveure expressament la necessitat de la derivació ni un termini de quinze dies naturals per efectuar-la.

La interpretació integrada dels articles 30.1 i 33 LTAIPBG únicament pot ser la d'entendre que quan l'òrgan a qui s'adreça una sol·licitud d'informació no té la informació demanada en el seu poder, disposa d'un màxim de quinze dies naturals per esbrinar l'òrgan o entitat que deu tenir-la i derivar-li la sol·licitud, tot informant-ne a la persona reclamant; feta la derivació, l'òrgan o ens derivat, que és el responsable i competent per tramitar i resoldre la sol·licitud, disposa del termini d'un mes (a comptar de l'endemà de la seva recepció) per resoldre la sol·licitud.

Aquesta interpretació, a més, és del tot coherent amb la realitat de les administracions públiques d'una certa complexitat, com és el cas de l'Ajuntament de Barcelona. El termini màxim d'un mes per resoldre una sol·licitud d'informació pública és raonable, atès que sovint les sol·licituds requereixen una certa tasca de cerca i preparació de la informació, i les persones que tenen els coneixements necessaris per fer-la també han d'atendre normalment altres responsabilitats. Per una altra banda, si la sol·licitud no s'adreça específicament a l'òrgan que té la informació demanada en el seu poder, i cal esbrinar quin és el que la té, pot ser també necessari esmerçar-hi uns dies, ja que no sempre és fàcil de determinar qui pot tenir la informació demanada. En aquestes circumstàncies, carregar dins dels mes per resoldre el temps de la derivació sembla injustificat, ja que és un tràmit (el de la derivació) que no és atribuïble a l'òrgan competent per resoldre. La llei distingeix, doncs, dos tipus d'actuacions diferents, cada una d'elles amb el seu propi termini i amb el corresponent òrgan responsable: la derivació, que és responsabilitat de l'òrgan a qui s'adreça la sol·licitud, i que l'ha de fer en el termini màxim de quinze dies, i la tramitació i resolució pròpiament dites de la sol·licitud d'informació, que s'ha de fer dins del termini d'un mes i n'és competent l'òrgan que té en el seu poder la informació sol·licitada. Aquest mecanisme també garanteix a la ciutadania que la seva sol·licitud no es demorarà indefinidament a causa de la necessitat de determinació de l'òrgan que té la informació en el seu poder (s'ha de determinar en el màxim de quinze dies naturals) i l'estimula a presentar les sol·licituds directament a l'òrgan que té la informació en el seu poder, si el coneix, ja que d'aquesta manera s'assegura que s'hagi de resoldre la sol·licitud en el termini d'un mes des de la data de presentació de la sol·licitud.

Amb el ben entès que els dos terminis citats en el paràgraf anterior tenen sempre caràcter de màxims, i en aquest cas l'Ajuntament ha tramitat amb celeritat la sol·licitud: ha fet la derivació en només quatre dies i notificat la resolució abans que finalitzés el mes establert legalment per resoldre.

D'acord amb les anteriors consideracions, donat que l'Ajuntament deriva la sol·licitud d'informació a l'IBE el dia 1 d'abril de 2019, aquest Institut té un mes per resoldre a comptar des de l'endemà d'aquesta data, és a dir, des del 2 d'abril de 2019, de manera que el termini per resoldre fineix el dia 2 de maig del mateix any. En conseqüència, quan la persona reclamant presenta la Reclamació, el dia 30 d'abril de 2019, s'incompleix el previst per l'article 42.1 LTAIPBG, segons el qual les reclamacions es poden presentar en el termini d'un mes, a comptar o bé de la data de notificació de la resolució (que no és el cas) o del moment en què ha finit el termini per resoldre, que encara no havia finit quan es presenta la Reclamació, que per tant és prematura.

El fet d'incomplir els terminis establerts legalment per a la presentació de les reclamacions davant la GAIP és motiu per a la seva inadmissió, segons estableix l'article 33.2 RGAIP. En conseqüència, no es pot admetre aquesta Reclamació.

L'anterior no treu, com posa de manifest l'informe municipal citat a l'antecedent 5, que l'IBI ha lliurat a la persona reclamant la informació sol·licitada.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 274/2019, per prematura.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 274/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.